Jánossy László

(1955) magyar biológus, környezetvédő

Jánossy László, dr. (Budapest, 1955. április 20. –) <u>biológus, kutató, madarász, környezetvédelmi-, környezetpolitikai- és klímaváltozás-szakértő, a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület volt igazgatója, a Fővárosi Állat- és Növénykert korábbi gyűjteményi igazgatója.</u>

Származása

Jánossy László a nemesi származású, értelmiségi Jánossy családba született 1955. április 20-án Budapesten. Édesapja Jánossy Dénes (1926-2005) ornitológus, geológus professzor, a Magyar Természettudományi Múzeum Őslénytani és Földtani Tárának egykori igazgatója, a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület hajdani alapító és örökös elnöke. Nagyapja, Jánossy Dénes levéltáros, történész, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja (1940), a Kossuth-emigráció történetének kiemelkedő jelentőségű kutatója, 1942 és 1949 között a Magyar Országos Levéltár főigazgatója, 1945 és 1948 között a Magyar Nemzeti Múzeum elnöke volt. Édesanyja Kölley Emma, a Magyar Nemzeti Bank könyvelője, anyai ági ükapja Klösz György fényképész, a magyarországi városfotózás úttörője és egyik legjelentősebb alakja.

Életpályája

Jánossy László a középiskolai <u>tanulmányait a budapesti Móricz Zsigmond Gimnáziumban</u> <u>végezte el</u>, majd az <u>Eötvös Lóránd Tudományegyetemen végzett biológia-kémia szakon</u>, valamint szerzett <u>doktori fokozatot</u>. Később a Budapesti Műszaki Egyetem, az <u>Eötvös Lóránd Tudományegyetem és a Párizsi Technológiai Egyetem közös szervezésében végezte el angol nyelven a környezetvédelmi menedzser képzést, amelyen belül vízi és agrár környezetvédelemre szakosodott.</u>

Elsőéves egyetemistaként részt vett a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület alapításában, tagsorszáma a 204-es. Rendszeresen részt vett a vízimadár szinkronszámlálásokban, sokszor a Budapesti Vízügyi Igazgatóság kitűző hajójáról írta össze a Dunán látott fajokat. Később éveken át őrizte a hazai kerecsensólyom fészkeket a fészekrablóktól. Önkéntes természetvédelmi őrként szolgált a Royal Society for the Protection of Birds szervezésében a Titchwell Marsh félsós tengerparti mocsaras természetvédelmi területen, majd később Skóciában őrzött halászsas fészkeket. Különös érdeklődési körébe tartoznak a ragadozó madarak a kék vércsétől a szakállas saskeselyűig. A legtöbb európai ragadozó fajt őszi vonulásukon figyelte meg Isztambultól keletre a Boszporusznál, a Büyükdere dombról. Tíz éven át tartott önkéntesként Madarászsulit (http s://www.mme.hu/madarasz-suli) a budai Marczibányi téren minden második héten és a közbülső szombatokon a terepen, Budapest 100 km-es körzetében, különösen a rétszilasi és tápiószecsői halastavak valamint a Kiskunság egyes részein, továbbá természetvédelmi táborokat is szervezett.

Biológusként sok éven át vízminőség védelmi munkát végzett, de közben sem szakadt el a természettől. 1987-tól 1998-ig az Országos Közegészségügyi Intézet vízhigiénés laborvezetőhelyettese volt, ezidő alatt Svájcban és Németországban járt tanulmányutakon. 1998 és 2001 között a Budapest Gyógyfürdői és Hévizei Rt. vízvédelmi laborvezetőjeként dolgozott. 2001-től 2003-ig az MME természetvédelmi igazgató helyettese, majd igazgatója volt. Részt vett több LIFE pályázat előkészítő munkáiban is, amelyek sikeresen megvalósultak.

Az MME vezetése után kereste meg a Fővárosi Állat- és Növénykert, ahol Persányi Miklós főigazgatósága alatt gyűjteményi igazgatóként főként az állatkerti gyűjteménnyel, a nemzetközi és belföldi állatcserékkel és a természetvédelmi programok szervezésével foglalkozott 2002 és 2005 között.

https://bbpezsgo.github.io/HDRB.GsziMap.io/

